

12. června

BL. HILARIA JANUSZEWSKÉHO A DRUHŮ, MUČEDNÍKŮ

Pavel Januszewski se narodil 11. června 1907 v obci Krajenki v Polsku. Ve dvaceti letech vstoupil do karmelitánského řádu a přijal řeholní jméno Hilarius. Teologii studoval v Římě, kde také složil v roce 1931 slavné sliby, na kněze byl vysvěcen roku 1934. Po návratu do vlasti v roce 1935 vyučoval na řádovém učilišti v Krakově a stal se prefektem studentů. V září 1939 bylo Polsko přepadeno Německem a Sovětským Svazem, v listopadu byl Hilarius jmenován převorem krakovského kláštera. Roku 1940 bylo zatčeno několik bratří, po neúspěšných snahách o jejich osvobození se Hilarius v prosinci 1940 nechal uvěznit gestapem místo jednoho z nich. V září 1941 byl deportován do Dachau (kde byl v červenci 1942 usmrčen bl. Titus Brandsma). Tam se na konci války připojil ke skupině 32 kněží, kteří zaopatřovali vězně nakažené tyfem (epidemií zde podlehl několik tisíc vězňů). V důsledku nákazy zemřel 25. března 1945, pouhý měsíc před osvobozením tábora Američany. Bratřím i spoluvězňům byl příkladem pevné víry a obětavé lásky. Za blahoslaveného jej, ve skupině 108 polských mučedníků, prohlásil Jan Pavel II. ve Varšavě 13. června 1999. Celkem bylo blahoslaveno 57 vězňů z Dachau, 56 kněží a jeden laik.

Společné texty o jednom mučedníkovi.

Modlitba se čtením

DRUHÉ ČTENÍ

Z projevů papeže Jana Pavla II.

(Jan Pawel II., *Przenówieniz i homilie, Michalineum 1999, pp. 242-243*)

Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost

Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.¹

Toto blahoslavenství nás zvláštním způsobem odkazuje na události, které se staly na Velký pátek. Kristus byl nejprve jako zločinec odsouzený k smrti a pak ukřižovaný. Na Kalvárii se zdálo, že byl Bohem opuštěný a vydaný posměchu lidí.

Evangelium, které Kristus kázal, bylo tehdy podrobno radikální zkoušce: *Jestliže je to Král Izraele, ať nyní sestoupí*

*z kříže a uvěříme v něho!*² Tak křičeli ti, kteří byli očitými svědky této události. Kristus z kříže nesestoupil, protože chtěl zůstat věrný svému evangeliu. Vydržel lidskou nespravedlnost, neboť jen tak mohl dovršit ospravedlnění člověka. Toužil po tom, aby se především na něm naplnila ona slova z kázání na hoře: *Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost. Radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu. Tak přece pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.*³

Na koho se ještě vztahují tato slova? Vztahují se na mnoho mužů a žen, kterým během dějin lidstva bylo dáno trpět pronásledování pro spravedlnost. Víme, že první tři století po Kristu byla poznamenána nelidským pronásledováním, především za některých římských císařů, počínaje Neronem a konče Diokleciánem. A je známé, že ačkoli od doby vyhlášení Milánského ediktu pronásledování ustala, přece znovu v různých historických obdobích a na mnoha místech země znovu vypukla.

Naše století, naše dvacáté století, nám též sepsalo dlouhé krvavé martyrologium. Já sám jsem za svých dvacet let pontifikátu povýšil na oltář početný zástup mučedníků: japonských, francouzských, vietnamských, španělských, mexických. A kolik bylo mučedníků v době druhé světové války, a stejně tak i během totalitního komunistického režimu! Trpěli a odevzdávali svůj život v hitlerovských či sovětských vyhlazovacích táborech... Nyní nastal čas, abychom si připomenuli všechny tyto oběti a vzdali jim úctu. Jsou to „často neznámí mučedníci, jakoby neznámí bojovníci pro velkou Boží věc“,⁴ jak jsem napsal v apoštolském listu Tertio millennio adveniente. A ukazuje se jako dobré mluvit o nich v Polsku, protože tato země měla výjimečnou účast na tomto velkém martyrologiu současnosti. Tito mučedníci jsou pro nás vzorem k následování; z jejich krve můžeme čerpat sílu k oběti vlastního života, kterou máme Bohu nabízet každý den. Jsou pro nás příkladem, abychom mohli tak jako oni odvážně vydávat svědectví věrnosti Kristovu kříži.

¹ Mt 5,10. ² Srov. Mt 27,42. ³ Mt 5,11-12. ⁴ Tertio millennio adveniente, č. 37.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Srov. Mt 5,11-12; Jan 15,20

Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost. * Radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu.

V. Když pronásledovali mne, také vás budou pronásledovat. * Radujte se a jásejte.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Nebeský Otče, ty dáváš vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré a sesíláš déšť spravedlivým i nespravedlivým; tys posiloval blahoslaveného Hilaria, aby uprostřed vlastního utrpení obětavě pečoval o nemocné vojáky, kteří obsadili jeho vlast, a následoval tak svého Mistra a Pána v lásce do krajnosti. Na jeho přímlovu uč i nás milovat své nepřátele a modlit se za ty, kdo nás pronásledují. Skrze tvého Syna...